

Beeld/spraak

Mine DALEMANS / Jozefien VAN HUFFEL

GENK | Carnaval komt zelden blootshoofds. Het draagt zwierige hoeden op school, steken met glitters op straat en kappen met een knipooog op café. In de carnavaleske eucharistieviering in de Sint-Martinuskerk in Genk echter waren de meeste kruinen onbedekt. En toonden ondeugende hoeden zich voor een keer dienstbaar: in een carnavalsstoet van plechtige witte handschoenen gaven ze de offerande kleur. Voor carnavalisten die het geestige zo met het geestelijke kunnen verenigen, doen wij ons petje af. Of onze zotskap?

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Christelijk huwelijk

KERK & leven, 28 JANUARI 2015

Graag een reactie op de lezersbrief over het christelijke huwelijk. Laten we toch onze oogkleppen afdoen. Ik had een traditioneel christelijk huwelijk, maar feitelijk zat ik vijftig jaar gevangen bij een man die alle aandacht voor hemzelf opeiste. Ik bleef bij hem omdat ik hem dat voor het altaar had beloofd. In goede en kwade dagen... Hoewel er uiteindelijk veel meer kwade dan goede waren.

En wat met de kinderen in een christelijk gezin? Is het niet zo dat een kind dat door twee vaders en twee moeders wordt omringd, veel gelukkiger kan zijn dan een kind dat wordt grootgebracht in wat als een christelijk gezin wordt bestempeld, maar waar de vader of de moeder misschien aan alcohol of drugs is verslaafd? Als ik als kind zou mogen kiezen, zou mijn keuze snel gemaakt zijn.

Ik sta volledig achter mgr. Johan Bonny, de bisschop van Antwerpen, die stelt dat ook homo's en lesbiennes kinderen van God zijn. Ik denk dat God

later zelf wel zal oordelen over wat goed en wat kwaad was.

L. DE WIT, Mechelen

Karl-Josef Rauber

KERK & leven, 28 JANUARI 2015

In uw bijdrage *Zwaartepunt verschoven*, over de benoeming van nieuwe kardinalen, schrijft Erik De Smet over mgr. Karl-Josef Rauber, een van de twintig nieuwe kardinalen en voormalig nuntius in ons land. De Smet is wel geen jezuïet, maar hij omzeilt toch netjes een belangrijk punt met betrekking tot de persoon van mgr. Rauber.

Bij het procedureprotocol ter opvolging van kardinaal Godfried Danneels als aartsbisschop van Mechelen-Brussel overhandigde mgr. Rauber persoonlijk de voorkeurlijst van het Belgische episcopaat aan Rome. Daarop stond mgr. Jozef De Kesel bovenaan, en niet mgr. Léonard. Mgr. Rauber maakte daar later geen geheim van, tot groot ongenoegen van zijn Duitse baas, paus Benedictus XVI.

Tevens maak ik van de gelegenheid gebruik om de redactie

van **KERK & leven** aan te moedigen. Het proces van verjonging en oprissing dat het blad doormaakt, wordt positief ervaren.

Johan SCHUTYSER, Gent

Islamitisch geweld

KERK & leven, 21 JANUARI 2015

In *Terreur dient alleen de God van de wraak* schrijft u over de aanslagen in Parijs. Niet enkel als christen, maar ook als dragers van een beschavingsmodel dat de universele mensenrechten voorhoudt – ongeacht ras, volk of geloof – is er voor ons geen enkel voorwendsel om in de naam van God het leven van een medemens te schenden. Het drama in Parijs is slechts een episode van een beweging met een religieus-ideologische achtergrond die regelrecht indruist tegen het westerse samenlevings- en beschavingsmodel.

Bert Claerhout schrijft dat „gewelddaden op weerloze burgers nooit religieus kunnen worden gerechtvaardigd”. Dat lijkt ons vanzelfsprekend, maar het Oude Testament laat nu en dan wel heel toernige bedreigingen

van God horen en ook de geschiedenis van het christendom leert ons over bloedige confrontaties. Het nare in verband met het islamitische geweld is dat het letterlijk en historisch voortvloeit uit wat moslims plichtmatig als het woord van God erkennen. Doodslag en geweld tegenover wie de islam niet aankleeft, zijn voor hen naar omstandigheden een 'heilige plicht', waaraan zij zich als gelovigen niet mogen onttrekken als de jihad dat vereist. De goddelijke tekst valt voor hen immers niet te interpreteren. Hun profeet Mohammed is geen Bijbelse figuur, maar iemand aan wie het goddelijke woord rechtstreeks uit de hemel is geopenbaard. Geen enkel woord kan aan hemzelf worden toegeschreven.

Ik leefde jarenlang in islamitische landen en weet maar al te goed dat veel moslims wars zijn van alle geweld. Toch zijn ze niet vrij om onder bepaalde omstandigheden een andere optie te kiezen. Wie als moslim wordt geboren, blijft – op het gevaar van als een afvallige te worden beschouwd en zijn leven te

verliezen – de islam onderdanig. Gematigde imams en islamitische organisaties die met de overheid samenwerken, vinden we enkel daar waar de islam niet overheersend is.

Het is hoe dan ook hoog tijd voor een kritische studie van de Koran, zoals dat ook met de joods-christelijke openbaring en tradities gebeurt. Ook al heeft een moslim niet het recht het woord van God, dat Mohammed verkreeg, wetenschappelijk te onderzoeken, hij heeft – gezien de praktische gevolgen voor onze maatschappelijke vrede – wel de plicht de Koran vanuit zijn historisch-culturele achtergrond te benaderen. Dan pas krijgen we een waarachtig beeld van zijn inhoud, uiteenlopende voorschriften en ongerijmdheden.

Wij moeten dus geen open strijd met de islam aangaan, zeker niet als samenleving die het welzijn van alle burgers behartigt. We moeten er wel op toezien dat iedereen die de basisrechten en -plichten van onze samenleving verwerpt, tot de orde wordt geroepen.

Ignace VAN STEENBERGE, Vorst